

عنوان مقاله:

بررسی هنر میناکاری در دوره صفویه و استفاده از آن در ارائه مجموعه لباس مادر و کودک

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی پوشاک، طراحی پارچه و لباس (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سیده مینا زارعیان - دانشجو کارشناسی، گروه طراحی و دوخت، دانشکده فنی و حرفه‌ای دختران شیراز، شیراز، ایران

اسما جعفری - ارشد طراحی پارچه و لباس، کارشناس گروه طراحی و دوخت و طراحی لباس، دانشکده فنی و حرفه‌ای دختران شیراز،
ایران

خلاصه مقاله:

میناکاری از جمله هنرهای ارزشمندی است که در ملل مختلف و اعصار گوناگون همیشه مورد توجه بوده است. ولی متأسفانه دلیل کمیت آن خصوصاً در ایران در اغلب تحقیقات نادیده یا کمرنگ مانده زیرا اغلب به‌عنوان قسمتی از فلزکاری مطرح شده و به همین علت مستقلاً مورد توجه کافی قرار نگرفته است. اما پژوهش درباره آن میتواند اطلاعات ژرف و دسته‌اولی به‌پهنمندان و پژوهشگران مربوطه ارائه نماید. در دوره معاصر که سیل عظیم دانه‌های علمی، فرهنگی و اجتماعی در پیرامون ماتوجه به ارزش‌های گذشتگان و جلوه دادن آنها را موجب شده‌اند، نقطه عطفی برای بازشناسی هنرهای سنتی ایران توسط افراد، خصوصاً جوانان به وجود آمده است. این پژوهش از نظر هدف بنیادی و از نظر روش توصیفی-تحلیلی بوده و به شیوه اسنادی با تمرکز بر روی میناکاری‌های دوره صفوی به تحلیل پرداخته است. این امر با توجه به جایگاه هنرهای سنتی ایران و با رویکرد احیا هنر میناکاری است که از جمله هنرهای سنتی بوده و با توجه به اصول و مبانی با حفظ ریشه‌ها و سنت‌های اصیل رشد کرده و مراحل شکل‌گیری خود را گذرانده است. یافته‌های این پژوهش بیانگر جلوه و اعتلای هنر میناکاری است و با توجه بیشتر در آثار گذشتگان میتوان این هنر ارزشمند را در همجواری با پوشاک در عرصه مد روز و در قالب زیورآلات و الحاقات لباس مورد بررسی قرار داد به ویژه کاربرد این هنر به صورت تلفیقی با پوشاک و چگونگی این ترکیبات هنری، امری است که می‌تواند برای تولید‌کنندگان البسه که مایل به استفاده از عناصر هنرهای سنتی در محصولات خود هستند بسیار مفید باشد.

کلمات کلیدی:

میناکاری، زیورآلات، فلزکاری، دوره صفوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1193359>

